

ನರಕಾಸುರ ವಧೆ

[ಸೂಚನೆ : ಇದು ಅಜಪುರದ ಸುಬ್ಬ ವಿರಚಿತ ಪಾರಿಜಾತ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು , ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆದಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

[ಪಾತ್ರಗಳು : ದೇವೇಂದ್ರ , ಅಗ್ನಿ , ವರುಣ , ವಾಯು , ಕೃಷ್ಣ , ನಾರದ , ಸತ್ಯಭಾಮೆ , ಸಖಿ , ಮಕರಂದ , ನರಕಾಸುರ , ಮುರಾಸುರ , ಬಾಗಿಲಭಟ]

[ದೇವೇಂದ್ರನ ಓಲಗ]

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಧರಣೀಶ ಲಾಲಿಸೈ ಸುರ ಸಭೆಯೊಳೊಂದು ದಿನ | ಸುರಪಾಲನೋಲಗದೊ
ಳಿರಲು ವೈಭವದಿ || ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಯಕ್ಷ ನಿರ್ಜರರ | ನೆರವಿಯೊಪ್ಪಿರಲು ಕುಂದಿರದೆ
ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಹರಿ ಹರ ವಿಧಾತರಿತ್ತಿರುವ ಈ ಸೌಭಾಗ್ಯ | ಸ್ಥಿರವಾದರಡಿಗಡಿಗೆ
ಬರುವುದೆಡರುಗಳು || ಅದರೊಳಗೆ ದಾನವರು ಅಧಿಕ ವರ ಬಲದಿಂದ | ತ್ರಿದಿವವೇರ್ಧರೆ ಮುಂದೆ
ಹದನವೇನೆನಲು ||

ಅಗ್ನಿ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಎಂದ ವೈಶ್ವಾನರನು | ಭೀತಿಯ ಬಿಡು | ಇಂದ್ರನೆ ದನುಜರನು || ಕೊಂದು
ಸುಟ್ಟುರುಹುತ್ತ | ಮುಂದೆ ವೈರಿಗಳಿಲ್ಲ | ಎಂದೆನಿಸುವನೆಂದನು ||

ವರುಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ವರುಣ ನುಡಿದನದಕೆ | ನಮ್ಮೊಳು ರಕ್ತ | ಸರು ಬರೆ ಸಂಗ್ರಾಮಕೆ || ಹರಿ
ಹರರೊಲುಮೆಯು | ನಿರತ ಸುರರೊಳಿರೆ | ಧುರದಿ ತೀರಿಪೆ ಕ್ಷಣಕೆ ||

ವಾಯು : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ-2) ಅನಿಲನೆಂದನು ಕನಲಿ | ಹಿಂದಕೆ ಬಂದ | ದನುಜರು ಕದನದಲಿ ||
ಸೆಣಸುತ್ತೊಡಹರಲ್ಲ | ಮುನಿದು ಬಂದವರ ಕಾ | ಲನ ರಾವ ತೋರ್ಪೆನಿಲ್ಲಿ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಬಲು ತೋಷವಾಂತನು ನೀವೆಂದ ನುಡಿಗೆ | ಕದನ ಕಲಿಗಳಹುದು
ಸಂಗರದೊಳಗೆ || ಖಳರ ಭೀತಿಯು ನಮಗೆ ಎಳ್ಳಿನಿತಿಲ್ಲ | ನಳಿನನಾಭನ ದಯೆಯು ಇಹುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ||

(ದೇವತೆಗಳ ನಿರ್ಗಮನವಾದಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ)

(ಶ್ಲೋಕ) ಕಸ್ತೂರಿತಲಕಂ ಲಲಾಟಪಟಲೇ | ವಕ್ಷಸ್ಥಲೇ ಕೌಸ್ತುಭಂ || ನಾಸಾಗ್ರೇ ನವಮೌಕ್ತಿಕಂ |
ಕರತಲೇ ವೇಣುಂ ಕರೇ ಕಂಕಣಂ || ಸರ್ವಾಂಗೇ ಹರಿಚಂದನಂ | ಸುಲಲಿತಂ ಕಂಠೇ ಚ ಮುಕ್ತಾವಲಿಂ ||
ಗೋಪಸ್ತ್ರೀ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತೋ | ವಿಜಯತೇ ಗೋಪಾಲ ಚೂಡಾಮಣಿಃ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ನವರೋಜು-ಏಕ,ಕೋರೆನಡೆ) ಬಂದನು ದೇವರದೇವ | ಬೆಂ | ಬಿಡದೇ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ||
ಚಂದ್ರಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶ | ಚಾರುತರ ವಿಲಾಸ | ಇಂದ್ರನಂದನನ ಭಾವ | ಕರುಣಸಂಜೀವ ||

(ಭಾಗವತ :- ದೇವದೇವೋತ್ತಮ , ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮ , ಅವಿಳಾಂಡಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪಾಲ , ದೇವರು ಥಟ್ಟನೇ ಓಲಗ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ)

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿಹ | ಭೂಮಿಭಾರವ ಇಳುಹ ಬಂದಿಹ || ದ್ವಾರಕೆಯೊಳ್
ತಾ ನೆಲೆಸಿ ದೇವರ | ದೇವ ತಾನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಧಾರಿಣೀಪತಿ ಕೇಳು | ದ್ವಾರಕಾನಗರದಲಿ || ಶ್ರೀರಮಣನಿರ್ದನತಿ | ಭೂರಿ
ಭಾಗ್ಯದಲಿ || ಭುವನಕತಿಶಯವೆನಿಪ | ನವರತ್ನ ಭವನದಲಿ || ಯುವತಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಸಹಿತ | ತವ
ಹರುಷದಿಂದ ||

(ನಾರದರ ಆಗಮನ)

ನಾರದ : (ಚೌತಾಳ) ಜಯ ನಮೋ ನಾರಾಯಣ | ಭವ ಭಯ ಹರಣ ಧುರಿತ ನಿವಾರಣ | ಜಯ ನಮೋ
ನಾರಾಯಣ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ನಾರದ ಮುನಿಪನ ಕಾಣುತ್ತ ಕರುಣಾಳು | ಭೂರಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ||
ಭೋರನೆ ಇದಿಗೊಂಡು ಕರೆತಂದು ಪೀರವ | ಏರಿಸಿ ವಿನಯದಲಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಎತ್ತಣಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ ಲೋಕದ | ವೃತ್ತಾಂತವೇನದನು || ಬಿತ್ತರಿಸೆಂದತಿ
ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಪುರು | ಪೋತ್ತಮ ಕೇಳಿದನು ||

ನಾರದ : (ಭಾಮಿನಿ) ಧರೆಯ ಭಾರವ ಕಳೆಯಲೆನುತವ | ತರಿಸಿ ನರನಾಟಕದಿ ರಂಜಿಪ ||
ಪರಮಪುರುಷನೆ ಪದ್ಮನಾಭನೆ ವಿಶ್ವವಂದಿತನೆ || ಅರಿಯದವನಂತೆನ್ನ ಕೇಳುವೆ | ಬರಿದೆ ನೀನ್ಯಾಕೆನುತ
ಕೋಮಲ || ತರದ ನಿರುಪಮ ಪಾರಿಜಾತವನಿತ್ತನಾ ಮುನಿಪ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ನಾರದಮುನಿನಾಥ ಕೇಳಯ್ಯ ನೀನಿತ್ತ | ಪಾರಿಜಾತದ ಪುಷ್ಪವು || ಆರಿಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಿದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು | ವಾರಿಜಾತನು ಕೇಳಿದ ||

ನಾರದ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಮುಖ್ಯ ದಿವಿಜವಂದಿತ ಕೇಳು | ಸುರಲೋಕದಿಂದ
ನಾನು || ಬರುತ ತಂದೆನು ಪುಷ್ಪವಿದು ಯೋಗ್ಯ ನಿ | ನ್ನರಸಿ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೊಂದನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಮುನಿಕುಲೇಂದ್ರನೆ ಕೇಳೀ ಕುಸುಮವ ಮುಡಿವಂಥ |
ವನಿತೆಯರ್ಗೇನಹುದು || ವಿನಯದಿಂದೆನಗೀಗ ಪೇಳಬೇಕೆನುತಲಿ | ದನುಜಾರಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು ||

ನಾರದ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಬಿಡದನುದಿನದೊಳೀ ಕುಸುಮವ ಮುಡಿಯಲು | ಪಡೆವರು ಪುತ್ರರನು ||
ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಬಾಳುವರೆಂದು | ನುಡಿದನು ಮುನಿನಾಥನು ||

(ನಾರದರು ತೆರಳಿದ ಬಳಿಕ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ಮುಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಪ್ರವೇಶ)

{ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಇತ್ತ ಸತ್ಯಾಜಿತನ ಕುವರಿಯು | ಅತ್ಯಧಿಕ ಗರ್ವದಲಿ ಸಖಿಯನು || ಹತ್ತಿರಕೆ
ಕರೆದೆಂದಳಾದಿನ | ಚಿತ್ತದೊಲವಾ ||}

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ತ್ರಿವುಡೆ,ಏಕ,ಕೋರೆ) ಸ್ಮರನರಗಿಣಿಯಂತೆ ಬಂದಳೊಯ್ಯಾರೀ | ಕಿರುನಗೆ ನಗುತಾಗ
ಮೋಹನಾಕಾರೀ || ಸರಸಿಯೊಳ್ ನಲಿವ ಹಂಸನಗತಿ ಮೀರಿ | ಮರಿದುಂಬಿಗುರುಳ ಗೋಪಾಲನ ನಾರೀ
|| ಉರುಥರಾಕ್ಷಿಗಳೆಂಬ ಸರಳನು | ಪರಮ ಭ್ರೂಧನುವಿಂಗೆ ಪೂಡುತ | ಪರಿಕಿಸುವ ವಿಟಮೃಗಗಳುದರವ
| ಪರಮ ರೋಷದಿ ಸೀಳ್ವ ತರುಣಿಯು ||

(ಸಖಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಸಖಿ : (ಕಂದ) ದೂತಿಯೋರ್ವಳ್ ಭರದಿಂ || ತೆರಳುತ ರಾಜಿಪ ಮಣಿಮಂ | ದಿರವಂ ಪೊಕ್ಕೊಡನೆ
ಸತ್ಯಭಾಮೆಯೊಳೊರೆದಳ್ ||

ಸಖಿ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ನೀರೆ ಕೇಳೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆ | ನಾರದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಗಿತ್ತನೊಂದು
| ಪಾರಿಜಾತವ || ನಾರಿ ವೈದರ್ಭಿಗಲ್ಲದಿ | ನ್ಯಾರಿಗು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದು | ನಾರದನೆಂದ ಕೇಳಮ್ಮ |
ಸಾರಸನೇತ್ರ || ಮುನಿಪನೆಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ | ವನಿತೆ ರುಗ್ಮಿಣಿಗೆ ಬೇಗ | ವಿನಯದಿಂದ ತಾನೆ ಮುಡಿಸಿ |
ದನು ನಿನ್ನ ಕಾಂತ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಮೋಹನ-ಏಕ) ಕಂಡು ಬಂದೆಯೊ ನೀನು | ಕಾಣದೆ ಪೇಳ್ವೆಯೊ | ಪುಂಡರಿಕಾಂಬಕಿ
ಪುಸಿಯಾಡಬೇಡ || ರಮಣಗೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ | ಮಮತೆಯುಂಟೆಲೆ ಬಾಲೆ | ಭ್ರಮರಕುಂತಳೆ ಬಾರೆ ನೀರೆ
ಗಂಭೀರೆ || ಅಮರಲೋಕದ ಪೂವ | ರಮೆಗಿತ್ತುದಹುದೆ | ಸುಮವೆಂತು ರಂಜಿಪುದು | ಪೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿ ||

ಸಖಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ಬಿಳಿದಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದು | ವಿದ್ರುಮವ | ಪಳಿದು ತೊಟ್ಟೆನೆವುತಿಹುದು ||
ಲಲಿತವಾಗಿಹುದು ಕೇಳೆ | ಬಹಳ ಪ್ರ | ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಲಿಹುದು ಬಾಲೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ವನಿತೆಯರು ಕೇಳಿದಿರಿ | ಮುನಿಯಿತ್ತ ಪೂವ ರು | ಗ್ರಿಣಿಗೆ ಕೊಡ ಬಹುದೆ
ವಂ | ಚನೆಯೆಸಗುತೆಮಗೆ || ನಾರದನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ | ನೀರಜಾಂಬಕನೆನಗೆ | ತೋರದಿರಬಹುದೆ ಸುರ |
ಪಾರಿಜಾತವನು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ಹೆಂಡಿರೆಲ್ಲರನು ಸಮ | ಕಂಡು ನಡೆಸದೆ ಹೀಗೆ | ಪುಂಡುತನವೇಕೆ ಕರ |
ದಂಡನಾಭನಿಗೆ || ಅವಳು ಹೆಚ್ಚೇನು ಮಿ | ಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಕುಂದೇನು | ಧವಗಿನಿತು ಬುದ್ಧಿ ಸಂ |
ಭವಿಸಿತಿಂದಿನಲಿ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭೈರವಿ-ರೂಪಕ) ಏನ ಮಾಡಲಿ ಯುವತಿ | ಇನಿಯಗಿಲ್ಲವೆ ನೀತಿ | ಆ ನಾರಿಯೊಳು ಪ್ರೀತಿ
| ಅಧಿಕ ಕೇಳೆ ಸುದತಿ || ಕಲಹಾಳಿಗನು ಬಂದು | ಕಪಟಕೃತ್ಯದೊಳಿಂದು | ನಳಿನಾಕ್ಷನಿಗೆ ತಾನು |
ಏನುಸಿರಿದನೊ ಕಾಣೆ ||

ಸಖಿ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಏಕ) ಚಿಂತಿಸಬೇಡವೆ ಭಾಗ್ಯ | ವಂತೆ ಮಂದಯಾನೆ || ಕಾಂತ ತಾನೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ
| ಸಂತವಿಸುವ ಕಾಣೆ || ಮುನಿಯ ಮಾತ ಮೀರಬಾರ | ದೆನುತ ಲಿಂದು ಬಾಲೆ || ವನಜಾಭನಿತ್ತರೇನೆ |
ಪ್ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ದ್ವಿಪದಿ) ಕರಗಿದಳು ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿದು ಬಿಸುಸುಯ್ತು | ಮರುಗಿದಳು ವಾಗ್ದೇವಿಯರಸನನು
ಬಯ್ಯು || ಹರಣವನು ತಾನಿಂದು ತೊರೆವೆನುತಾಗ | ಭರದಿ ಚಿಂತಾಗೃಹಕೆ ಪರಿ ತಂದು ಬೇಗ || ಬಲಿದು
ಕದವನು ಮಂಚದಲಿ ಪವಡಿಸಿದಳು | ಹಲುಬಿದಳು ಭಾಮಿನಿಯು ಹಲವು ರೀತಿಯೊಳು ||

(ಸತ್ಯ ಭಾಮೆಯು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ , ಪುನಹ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರವೇಶ , ಸಖಿಯು ಬಂದು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ವಿಷಯ
ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಸಖಿ : (ಕಂದ) ಇಂತಾ ಭಾಮೆಯು ದುಃಖವ | ನಾಂತಿರೆ ಕಂಡು ಸಖಿಯೋರ್ವಳತಿಚಚ್ಚರದಿಂ ||
ಕಂತುಪಿತನ ಸನ್ನಿಧಿಗಂ | ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೆ ಬಂದು ಪೇಳ್ವಳೊಯ್ಯನೆ ಹದನಂ ||

ಸಖಿ : (ಮಧುಮಾಧವಿ-ಏಕ) ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಕರುಣದಲಿ | ಭಾಮಾದೇವಿಗೆ ತಾಪ ಬಹಳ
ವಿಂದಿನಲಿ || ಈ ಮಾತು ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಸಹಜವಾಕೆಯಲಿ | ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳಡೆ ಬಂದು ನೋಡು ವೇಗದಲಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ರೂಪಕ) ತರುಣಿಯೆಂದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ವ | ಹರಿಯು ಮನದಲಿ | ಮರುಗತಾಗ
ಪೇಳ್ವನೊಂದು | ಕರುಣದಿಂದಲಿ || ತರಳೆ ಕೇಳೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವೆನಲ್ಲಿಗೆ | ಭರದಿ ಪೇಳು ಬಂದೆನೆನುತ |
ಲರಸಿ ಭಾಮೆಗೆ ||

(ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ , ಮಕರಂದನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ , ತೈತ್ತೈತ್ತೈತ್ತೈ..... , ಮಕರಂದನೊಡನೆ
ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಮತ್ತು ಸಖಿ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಏಕ) ವಾರಿಜಗಂಧಿನಿ ಕೀರಭಾಷಿಣಿ ಮುದ್ದು | ನೀರೆ ನೀ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : ದ್ವಾರದಿ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ತೋರುವಾತನು ನೀನು | ಯಾರು ಪೇಳ್ಳೆ ನಿನ್ನ ಪೆಸರು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಏಕ) ಪ್ರಾಣನಾಯಕಿ ನಾಗವೇಣಿ ಕೇಳೆಲೆ ನಾನು | ವೇಣುಗೋಪಾಲನು ಕಾಣೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : ವೇಣುಗೋಪಾಲ ನೀನಾದರೊಳ್ಳಿತು ನಿನ್ನ | ರಾಣದಿ ಪಶುವ ಕಾಯಯ್ಯ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಏಕ) ಕ್ರೂರ ಕಾಳಿಂಗನ ಪೆಡೆಯ ತುಳಿದು ಬಂದ | ಧೀರ ಕಾಣೆಲೆ ಚಾರುಗಾತ್ರ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : ಧೀರ ನೀನಾದರೆ ಪಾವನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು | ಗಾರುಡಿಗಾರ ಹೋಗಯ್ಯ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭಾಮಿನಿ) ಲಲನೆ ಭಾಮಾದೇವಿ ಕಾಂತನ | ಲಲಿತ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ವು ಮೌನವ | ತಳೆದು
ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದು ಮೊಗವೀಕ್ಷಿಸದೆ ಮಂಚದಲಿ ||

(ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಮಲಗಿರುತ್ತಾಳೆ , ಸಖಿಯು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ , ತೆರೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ)

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಮಲಗಿರಲು ಕಾಣುತ್ತ ಕರುಣಾ | ಜಲಧಿ ಕೃಷ್ಣನು ಕಮಲನೇತ್ರೆಯ | ಬಳಿಗೆ ನಡೆ
ತಂದಾಗ ನುಡಿದನು ಮಧುರವಚನದಲಿ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಷ್ಟ) ಯಾತಕೆನ್ನಲಿ ಮುನಿಸೀಗ ಮಾನಿನಿರನ್ನೆ | ಸತ್ಯಭಾವೆ || ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ
ಮಾತನಾಡೆನ್ನ ಮನದನ್ನೆ | ಸತ್ಯಭಾಮೆ ||

(ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಏಳುತ್ತಾಳೆ , ಸಖಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾಳೆ , ಕೃಷ್ಣನು ಕೂಡಾ ಮಕರಂದನ ಮೂಲಕವೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಕಂದ) ಇನಿಯನ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ತಾ | ವನಿತಾಮಣಿ ಸತ್ಯಭಾವೆ ನೋಡದೆ ಮುಖಮಂ ||
ಮುನಿಸಂದಾಳುತ ಪ್ರಿಯಕಾ | ಮಿನಿಯಂ ಕರೆದೆಂದಳೆಲ್ಲಮಂ ಭರದಿಂದಂ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಯಾಕಿಲ್ಲಿಗಯ್ಯಂದನಿವನು | ನೀರೆ | ನೀ ಕೇಳೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನು || ಆ
ಕನ್ನೆಗೆಣೆಯು ನಾನಲ್ಲವೆಂಬುದ ಕಂಡು | ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವನವಳಿಗೀಯದೆ ತಾನೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಕಳವಿನಿಂದೋಡಿಬಂದವಳ | ಬಂಧು | ಗಳ ಮಾನವನು ತೆಗೆದವಳ ||
ಇಳೆಯೊಳು ಖ್ಯಾತಿಯ ಪಡೆದ ಸಂಪನ್ನೆಯ | ಚೆಲುವೆಯ ಚಪಲೆಯ ನಿಲಯ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಿಗೆ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜಿ-ಅಷ್ಟ) ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಲು ಬೇಡ ಸುಗುಣಸಂಪನ್ನೆ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಕೇಳೆ
ಪರಮ ಕಲ್ಯಾಣಿ || ಪ || ವನಜದಳಾಂಬಕಿ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳೀಗ | ಮನಕೆ ಸಂಶಯವಾಗಿ
ತೋರುತಲಿರುತಿದೆ || ವಿನಯದಿ ನೆಲೆಯ ಪೇಳು | ನೀನಲ್ಲದಿ | ನನ್ನೆಗಾರು ಪ್ರಿಯದವಳು | ಅನ್ಯಳಿಗಿತ್ತ |
ಫವನಸ್ತುವೇನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಶೀಘ್ರದೊಳು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಬಿಡು ಬಿಡು ಬನ್ನಣೆ | ನುಡಿಗಳನೆನ್ನೊಳು | ನುಡಿವುದು ತರವಲ್ಲ ||
ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆ ಕಿ | ತ್ತಡಿ ತಂದಲರನು | ಮಡದಿಗೆ ನಲಿನಲಿದು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ನೀ ಕೇಳ್ತೆಯ ಸುರ | ಲೋಕದ ಕುಸುಮವ | ನಾಕೆಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ||
ಯಾಕಿನಿ ತೆಂಬೆ ವಿವೇಕದಿ ನಡೆ ನಡೆ | ಸಾಕುಪಚರ್ಯಗಳು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಮಾಲಿನಿವೃತ್ತ) ನಿನಗೆ ಸುಮನೊಂದಾನೀವುದದಾವ ಚಂದ | ಎನುತಮವಳಿಗಿತ್ತೆ ಕಮಲನೇತ್ರ
ನೀ ಮತ್ತೆ || ಮುನಿಯದಿರು ಸುವರ್ಣ ವೃಕ್ಷವ ತೋರ್ಪೆ ಪೂರ್ಣ | ಮನಕೆ ಹರುಷವದೋರಿ ಮನ್ನಿಸೆನ್ನನು
ನಾರಿ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಸಾವೇರಿ-ಏಕ) ನೀರ ಕೇಳೊ ನಂಬಲಾರೆ | ಪುಸಿಯಾಡಬೇಡ | ನಿನ್ನ | ಚೋರವೃತ್ತಿಗಳ
ಬಲ್ಲೆ | ಸಾಕು ನಡಿ ಗಾಢ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಮಾನಿನಿಮಣಿಯೆ ಬಾರೆ | ಈ ಕಾರ್ಯವಿ | ನ್ನೇನು ದೊಡ್ಡಿತ್ತು ವಯ್ಯಾರೆ ||
ಏಣಾರ್ಜಿ ನಿನಗನುಮಾನವೇತಕೆ ತೋರ್ಪೆ | ಸಾನುರಾಗದಿ ವೃಕ್ಷವ ||

(ಕೃಷ್ಣ-ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರು ಕೈಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದನಂತರ)

ಮಕರಂದ : (ಚೌತಾಳ) ಎಲೇ ಕೆಂಚಿ ತಾರೇ | ನಮ್ಮನೀ ತನಕ ಬಾರೇ || ನೀ ಬಾರದೇ ಹೋದರೇ |
ನಾ ಕೆರಿ ಬಾವಿ ಪಾಲೇ ||

(ಸಖಿ ಮತ್ತು ಮಕರಂದ ತೆರಳಿದ ನಂತರ ನರಕಾಸುರನ ಓಲಗ)

ನರಕಾಸುರ : (ಅಬ್ರ) ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣೋತಿಷ್ಠ ನಗರದಿ | ದುರುಳನಾಗಿಹ ನರಕನೊಂದಿನ || ಪರಶಿವನ
ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮನದಲಿ | ಇತ್ತನೋಲಗವಾ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಪೃಥ್ವಿಯಾತ್ಮಜ ನರಕನೆಂಬವ | ನಿತ್ತನೋಲಗವಖಿಳ ವಿಭವದಿ || ಸುತ್ತ
ನೆರೆದಿಹ ಭಟರ ಪರಿಕಿಸಿ | ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಜನನಿ ಜನಕರು ಹೊರತುಳಿದರಿಂ | ದೆನಗೆ ಮೃತಿ ಇಲ್ಲೆನುತ ಮೊದಲಿಗೆ ||
ವನಜಭವ ವರವಿತ್ತ ಮೇಲತಿ | ಘನತೆಯಿಂದ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಧರೆಯಧಿಪರಂ ಗೆಲಿದು ಸೆರೆಯೊಳ | ಗಿರಿಸಿಹೆನು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ||
ತರುಣಿಯರ ಒಂದೇ ಮುಹೂರ್ತದಿ | ವರಿಪೆನೆನುತ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಇಂದು ಪರಿಯಂತರವು ಸತಿಯರ | ಹೊಂದಿಕೆಗೆ ಶುಭಲಗ್ನ ದೊರೆಯದೆ ||
ನಿಂದುದಾ ಘನಕಾರ್ಯವೆನ್ನುತ | ಕರೆದ ಮುರನಾ ||

(ಮುರಾಸುರ ಬರುತ್ತಾನೆ , ತೈತ್ತೈತ್ತೈತ್ತೈ.....)

ಮುರಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ವಿಪರೀತವೇನೆಮಗೆ | ಬಂತಿಂದು ನೀ | ಕುಪಿತನಾಗುತ್ತ ಹೀಗೆ ||
ಅಪರಿಮಿತದ ಸೇವೆ ನೆರಹಲೇತರ ಕಾರ್ಯ | ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪೇಳೆನಗೆ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸುರಪಮುಖ್ಯರ ಗೆಲುವದಲ್ಲದೇ | ತರುಣಿ ಶಚಿಯನು ತಂದು ಎನ್ನಯ ||
ಅರಸಿಯನು ನಾ ಮಾಳ್ವೆನೆನ್ನುತ | ಪೊರಟೆನೀಗೆ ||

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಲೇಸು ಕಾರ್ಯವಿದಯ್ಯ ಒಡೆಯನೆ | ಆ ಸುರಪನನು ಗೆಲಿದು ಸ್ವರ್ಗದ ||
ಕಾಸು ಸಂಪದ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ | ಹೇಸದಿಂದು ||

(ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಧಾಳಿಯಿಡುತ್ತಾರೆ , ಬಾಗಿಲಭಟ ತಡೆಯುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ತತ್ತತ್ಯೈ) ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೀ | ವೆಲ್ಲಿ ಪೋಪಿರೀ || ಮಲ್ಲನಾದ ಎನ್ನ ಸೊಲ್ಲ
ಕೇಳದೀಪರಿ ||

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಅಡಿ ಮುಂದಿಡೆ ಕಾಲ್ಕಡುವೆನು ನಾಕವ | ನಡರುತ ಬರೆ ನಿಮ್ಮ ||
ಕೆಡಹುವೆ ಹಗೆತನ ಅಡಸಿದೇನು ನೀ | ನುಡಿ ನಿನ್ನಭಿದಾನ ||

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಚರರು ಕೇಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಧೊರೆಯೊಳು | ಅರುಹಬೇಹುದು ಪುರದದ್ವಾರಕೆ ||
ಧರೆಯನಾಳುವ ನರಕ ದೈತ್ಯನು | ಧುರಕೆ ಬಂದೂ ||

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕಳ್ಳದಾನವ ಕೇಳು ನಮ್ಮೊಳು | ಪಳ್ಳು ಮಾತುಗಳಾಡಬೇಡವೊ || ತಳ್ಳಿ
ಬೇಡೆಂದೆನಿಸಿಬಿಡುವೆವು | ವಳ್ಳೆತನದೀ ||

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ತೆರಳಿಪೋಗದೆ ಉಳಿದೆಯಾದರೆ | ಮರುಳು ಗಣಗಳಿಗೀಗ ನಿನ್ನಯ || ಕರುಳ
ಮಾಂಸವ ಉಣಿಸಿಬಿಡುವೆವು | ದುರುಳ ಕೇಳೂ ||

(ಬಾಗಿಲಭಟನನ್ನು ಬಡಿದು ಅಟ್ಟುತ್ತಾರೆ , ಆತ ದೇವೇಂದ್ರ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೂರುತ್ತಾನೆ)

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ನಿರ್ಜರರೆಯ ಕೇಳಯ್ಯ | ಬಲು | ದುರ್ಜನರೊಂದಾಗಿ ನಮ್ಮಯ ಸಿರಿಯ
|| ಉರ್ಜಿತದಿಂದಾಳ್ವೆವೆಂದು ಬಂದಿಲ್ಲಿಗೆ | ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಡಿವುದ ಧೂರ್ಜಟಿ ಬಲ್ಲನು ||

ಬಾಗಿಲಭಟ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ನರಕನೆಂಬವನತಿ ಬಲನು | ಒತ್ತಿ | ಗಿರುವ ಸಚಿವ ವೀರ ಮುರ
ನೆಂಬೋರುವನು || ಹರಣಮಾತ್ರದಿ ಬಿಟ್ಟು ದೊರೆಗರುಹೆಂಬವ | ದಿರ ಪರಿಕಿಸಲೆದೆ ತರಹರಗೊಳುತಿದೆ ||

(ಬಾಗಿಲಭಟ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಅಗ್ನಿ , ವಾಯು , ವರುಣ ಬರುತ್ತಾರೆ)

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳಿ ಚರರ ನುಡಿಯ | ನಿರ್ಜರರೊಳು | ಪೇಳಿದ ಸುರರೆಯ || ಪಾಳಯ
ದೊಡಗೂಡಿ | ಖೂಳ ಖಳರು ಬಂದು | ಕೋಳುಗೊಂಬರು ಸಿರಿಯ ||

ವಾಯು : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ಸುರಪನೆಂದುದ ಕೇಳುತಾ | ಮಾರುತನು | ಭೂರಿ ಕೋಪವ
ತಾಳುತಾ || ಚೋರ ದನುಜನು ಈಪರೀ | ನಮ್ಮ ಪುರ | ದ್ವಾರಪಾಲರ ಬಹುಪರೀ ||

ಅಗ್ನಿ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ಭಂಗಿಸುತ ಕರಗಳನ್ನೂ | ಬಂಧಿಸಿದ | ಇಂಗಿತವ ಅರಿಯಿರಿನ್ನೂ ||
ಭಂಗಬಡಿಸುತ ಆತನಾ | ಹಿಡಿತಹುದು | ಹಿಂಗದೆಲ್ಲರು ಈದಿನಾ ||

ವರುಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ) ದಿಗುಪಾಲರೆಲ್ಲ ಕೂಡೀ | ಪೋಗಿ ಆ | ಪಗೆಮಾಳ್ವೆ ದೈತ್ಯಖೋಡೀ ||
ಬಗೆಯಿರಿತು ನಡಿಯಿರೆನುತಾ | ವರುಣನಾ | ವಗುಮಿಗೆಯೋಳ್ ಪೇಳ್ವ ಮಾತಾ ||

(ಎಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ , ವರುಣ ಮತ್ತು ಮುರಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ವರುಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ತಡೆದಾ ಮುರಕನ ನುಡಿದ ವರುಣ ನೀ | ನಡೆತಂದೆಯ ಧುರಕೆ || ಕಡುಹಿಂ
ಮೊದಲೆಮ್ಮೊಡನೋಡಿದ ತೆರೆ | ಕೆಡೆ ದೊರಕದು ಜೋಕೆ ||

ಮುರಾಸುರ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಸುರರೆಮ್ಮಯ ಕಿರಿಯರು ಸುಖದೊಳು ಬಾ | ಕಿರಲಿ ದಿವದೊಳೆಂದು ||
ಕರುಣವಿರಿಸಿ ಹಗೆ ಮರೆತಿರ್ದರು ಮದ | ಗರುವ ಕೆಡಿಸಿತಿಂದು ||

ವರುಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಆರೇನ್ ಗೈದರು ಸಾರ ಸಂಪದ ಕೈ | ಸೇರದು ಕ್ರೂರರಿಗೆ || ತೀರಿತು ಬಾಳ್ವೆ
ವಿಚಾರವು ತಿಳಿದುಕೊ | ಸಾರುವೆ ನಾ ನಿಮಗೆ ||

[ಯುದ್ಧ , ವರುಣ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ವಾಯು ಮತ್ತು ಮುರಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ವಾಯು : (ಅಷ್ಟ-2) ಮಾರುತ ಮುರಕನಿಗೆ | ತಡೆದು ಪೇಳ್ವ | ಮಾರಿದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ || ಪಾರುಪತ್ಯಕೆ
ಕುರಿ | ಗಳು ಸೇರಿದಂತಾಯ್ತು | ಸಾರಿದುದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ||

ಮುರಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-2) ಉತ್ತಮದುದ್ಯಾನವ | ರಕ್ಷಿಸುವುದೆ | ನುತ್ತಲಿ ಕಪಿಕುಲವ || ಯುಕ್ತವೆಂದಿರಿಸಿದ |
ಕೃತ್ಯವಾಯ್ತಂದಿಗೆ | ವೃಥಾಗೈದಿರಿ ನಾಕವ ||

ವಾಯು : (ಅಷ್ಟ-2) ನರಿಯು ಮಾಹಾದ್ರಿಯನು | ನಿಂದಿಸಿದರೆ | ಕೊರತೆಯೆಂತಹುದು ನೀನು ||
ಸುರರನು ಜರೆದರೆ | ದೊರೆಯದು ಫಲ ಪೋಗಿ | ಧರೆಯೊಳು ಬದುಕೆಂದನು ||

[ಯುದ್ಧ , ವಾಯು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತು ಮುರಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಅಗ್ನಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ದಾನವಾ | ನಿನ್ನಯ ಶೌರ್ಯ | ಗಳ ನಿಲಿಸುವೆ ಮೌನವಾ || ತಳದರು
ಯಮ ವಾಯು | ಯೆಂಬಹಂಕೃತಿಬೇಡ | ಗಳಿಗೆಯೊಳ್ಳಿಸುವೆನೂ ||

ಮುರಾಸುರ : (ಅಷ್ಟ-2) ಅವರಾ ಜತೆಯೊಳ್ಳಿನ್ನನೂ | ಕೂಡಿಸುವಡೆ | ತವಕಾದಿ ಬಂದಿಹೆನೂ || ಬವರಾವ
ಸಾಕೆಂದು ನಿನ್ನ | ಬಾಯೊಳು ನಾನು | ವಿವರಿಸುವೆನು ಈ ಕ್ಷಣಾ ||

ಅಗ್ನಿ : (ಅಷ್ಟ-2) ಮುಚ್ಚು ಮುಚ್ಚೆಲೆ ಬಾಯನೂ | ಪೌರುಷ ಬೇಡ | ಕೊಚ್ಚಿ ಕಳವೆ ನಿನ್ನನೂ || ಹೆಚ್ಚು
ಮಾತುಗಳ್ಯಾಕೆ | ತಾಳಿಕೊಳ್ಳೆನುತಾಲಿ | ಚುಚ್ಚಿದಾ ಶರಗಳನ್ನೂ ||

[ಯುದ್ಧ , ಅಗ್ನಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ , ದೇವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ನರಕಾಸುರ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಧಿರುರೇಮದಾಂಧ ಕೇಳೂ | ಶೌರ್ಯದ ಪಿತ್ತ | ಶಿರಕಡರಿತೆ ಬಗುಳೂ ||
ಸುರರ ಅಂಜಿಸುತ್ತೆಲ್ಲಿ | ಸರಿವೆ ಮುಂದಡಿಯಿಡ | ಲಿರಗೊಡೆ ನಿಲ್ಲೆಂದನೂ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೈಸುರಪಾ | ನಿನ್ನನು ಗೆಲ್ಲ | ತಕ್ಕವನ್ನೆನೇ ಪಾಪಾ ||
ಚುಕ್ಕಿಗರೊಡಗೂಡಿ | ಸೊಕ್ಕಿ ಯುದ್ಧಕೆ ಮನ | ಇಕ್ಕಿದೆಯಯ್ಯ ವೃಥಾ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಮರುಳು ನಿಶಾಚರನೇ | ನಿನ್ನನುಗೆಲ್ಲ | ದಿರಲಾ ದಿವಾಚರನೇ || ಧರೆಯರ
ಸರನೆಲ್ಲ | ಮುರಿದಹಮ್ಮಿಲಿ ಪ್ರಾಣ | ತೊರೆಯದಿರೆನೆ ಘಮ್ಮನೇ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟ) ಭುವನಕಂಪಿಸುವಂದದೀ | ರಕ್ಕಸಘೋರಾ | ಹವ ಎಸಗಲು ಬಂಧದೀ ||
ದಿವಿಜೇಂದ್ರಕಾಲ್ಗಟ್ಟು | ವಿಹಗೇಂದ್ರಗಿದಿರೆ ಸ | ಪರ್ವ ಹಾಯಂದೋಡಿದನೂ ||

[ಯುದ್ಧ , ದೇವೇಂದ್ರ ಸೋತು ಓಡುತ್ತಾನೆ , ನರಕಾಸುರ ಸಿಂಹಾಸನ ಏರುತ್ತಾನೆ]

ನರಕಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಸುರಪನನು ಗೆಲಿದಾಕ್ಷಣವೆ ಖಳ | ಭರದೊಳ್ಳೈದುತ ನಾಕಲೋಕದ ||
ಮೆರೆವ ಸಿಂಹಾಸನವ ಏರುತ | ಹರುಷದಿಂದ ||

[ಸುರರನ್ನು ಮತ್ತು ಶಚಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುತ್ತಾನೆ , ಸಿಗದೇ ಇದ್ದಾಗ]

ನರಕಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಸುರರು ನಿಲದೋಡಲೈ ತಮ್ಮಯ | ಅರಸಿಯರ ಒಡಗೊಂಡು ದಾನವ ||
ಅರಸಿ ಶಚಿಯನು ಕಾಣದೆಯೆ ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ || ಪರಮ ಪಾವನೆ ಅದಿತಿ ಕುಂಡಲ | ವರುಣನಾ
ಮಣಿಶೈಲ ಸಹಿತಲೆ || ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಪದಗಳೊಯ್ದನು ಏನ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ||

[ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ತೆರಳುತ್ತಾರೆ]

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಮದಮುಖರೀಪರಿ ಅದಿತಿ ಕುಂಡಲ ಸಹ | ವಿಧವಿಧ ಸಂಪದಗಳನು ||
ಸದನಕೆ ಒಯ್ಯಲು ಅದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿ | ತ್ರಿದಶರೊಡೆಯ ಮರುಗಿದನು ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಬೇರೆ ಕಾಯುವರಾರು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿವಾಸನು | ಧಾರಿಣಿ ಭಾರವನಿಳುಹೆ ||
ದ್ವಾರಕೆಯೊಳಗವತಾರವೆತ್ತಿರಲಾಗಿ | ಸಾರಿ ಪದಾಬ್ಜದಿ ತಿಳುಹೆ ||

[ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಚರಣದೊಳೆರಗಿದ ಸುರಪನ ಶಿರವನ್ನು | ಇರದೆತ್ತುತಾಗ ಮಾಧವನು ||
ಮರುಗುತ್ತ ಬಂದಿಹ ತೆರವಾವುದೆನುತಲಿ | ಕರುಣಾಳು ದೇವ ಕೇಳಿದನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಏನು ದುಮ್ಮಾನದಲಿ | ಬಂದಿರುವೆ ಗೀ | ವಾಣಪಾಲಕನಿಂದಲಿ ||
ಆನಂದಗೊಳಿಪ ನಿನ್ನಾನನ ಕುಂದಲು | ಉನವಾರಿಂದ ಪೇಳು | ಶೀಘ್ರದೊಳು ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕ) ಶ್ರೀಮನೋಹರ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೇಮದಿ ಕೇಳು | ಕಾಮಜನಕ ಕಮನೀಯ
ಕೃಪಾಳು || ಭೂಮಿಯಾತ್ಮಜನಾದ ನರಕ ದಾನವನು | ಕಾಮುಕತನದಿಂದ ಭರದಿ ನಾಕವನು ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ಜಂಪೆ) ಕರಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಶರಣಸಂಜೀವ ಗುಣ | ಭರಿತ ಚಿತ್ತಯಿಸು
ಬಿನ್ನಪವ || ಧರಣಿಯಾತ್ಮಜನಾದ ದುರುಳ ನರಕಾಸುರನು | ಸುರಲೋಕವನು ಸೂರೆಗೊಂಡ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಹನುಮತೋಡಿ-ಆದಿ) ಧರಣಿಯಾತ್ಮಜ ದುಷ್ಟ ನರಕನೆಂಬವನು | ಮುರನೆಂಬ ಧೂತನ
ಬೆರೆತು ಕೊಂಡಿಹನು || ಮರುತ ಅನಲರೊಂದು ಜತೆಗೂಡಿದಂತೆ | ಸರಸಿಜಭವನಿಂದ ವರವಾಂತರಂತೆ ||

ದೇವೇಂದ್ರ : (ಹನುಮತೋಡಿ-ಆದಿ) ಸುರಪುರಕೈತಂದು ಧುರದೊಳೆಲ್ಲರನು | ಹರಿಗೈದು ಸದ್ವಸ್ತುಪುರಕೆ
ಒಯ್ದಿಹನು || ಪರಮಪಾವನೆ ಮಾತೆಯದಿತಿ ಕುಂಡಲವ | ವರುಣನ ಮಣಿಶೈಲ ಅಪಹರಿಸಿರುವ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಏಕ) ಇದಕ್ಕಾತಕೆ ನೀ ಬೆದರುವೆ ಮುದದೊಳು | ತ್ರಿದಶರೊಡನೆ ತೆರಳೈ ದಿವಕೆ ||
ಅಧಮರ ಸಂಕುಲ ಸದೆದು ಶೀಘ್ರದಲಿ | ಮುದಗೊಳಿಸುವೆ ನಿನ್ನಾಳ್ತನಕೆ ||

[ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು , ಕೃಷ್ಣನು ಹೊರಡಲನುವಾದಾಗ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಬರುವಳು]

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಜಂಜೂಟಿ-ಏಕ) ಎಂದು ಕಳುಹಿ ಅಮರೇಂದ್ರನ ಹರಿ ತ್ವರೆ | ಯಿಂದ ಸನ್ನಾಹದಿ
ಪೊರಮಡಲು || ಬಂದಾ ಭಾಮೆಯು ವಂದಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯ | ದಿಂದಲಿ ವಲ್ಲಭ ಗುಸುರಿದಳು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಕಾಂಭೋಜಿ-ತ್ರಿವುಡೆ) ಗಮನವಿದೆಲ್ಲಿಗಯ್ಯ | ಮನೋಹರ | ಗಮನವಿದೆಲ್ಲಿಗಯ್ಯ ||
ಕಮಲಲೋಚನ ಭವವಿಮೋಚನ | ಸುಮನಸಾರ್ಚಿತ ವಿಶ್ವವಂದಿತ || ಸಮರ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಪೊರಟಾ |
ಗಮನವರಿಯೆನು ವಿಮಲಮೂರುತಿ ||

{ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಅಷ್ಟ) ಎಲ್ಲಿಗೆ ಗಮನ ನಿಲ್ಲಲೋ ರಮಣ | ಸೊಲ್ಲಿಸದೆನ್ನೊಳ್ಳೈದುವುದೇನು ಹದನ || ಯಾ
| ರೊಡನಿಂತು ಕದನ | ತಿ | ಳಿಯದಾದೆ ಅದನಾ ||}

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ನಾರಿಮಣಿಯೆ ಕೇಳೆ | ಪೊರಟ ವಿ | ಚಾರವ ಗುಣಶೀಲೆ || ಧಾರಿಣಿಯಾತ್ಮಜ
ನರಕನು ನಾಕವ | ಸೇರುತ ಸಿರಿ ಅಪ ಹಾರವ ಗೈದನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಬಳಲುತ ಸುರವರನು | ಬಂದೆ | ನ್ನೊಳು ಗೋಳಾಡಿದನು || ತಿಳುಹುತ ಧೈರ್ಯವ
ಕಳುಹಿದೆನದಕಾ | ಕೊಳುಗುಳಕ್ಕೈದುವೆ ನಳಿನದಳಾಂಬಕಿ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಬಿಲಹರಿ-ಅಷ್ಟ) ಅರೆಕ್ಷಣ ಅಗಲಿರಲಾರೆ ನಾ ನಿನ್ನ | ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕಲ್ಲಿಗೆನ್ನ ಮೋಹನ್ನ ||
ನರಕನ ವಧಿಸುವ ತೆರಳಿ ನಾಕವನು | ಪರಿಕಿಸಿ ಬರುವೆ ಆನಂದದೊಳಾನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಉಟವೇನೆ ಜಾಣೆ | ಅದು ಹೋ | ರಾಟವು ಮೋಹನ್ನೆ || ಕಾಟು ರಕ್ತಸರ ಕೂಟವು
ಕೇಳೆಲೆ | ಮಾಟಗಾತಿ ನೀ ಬರುವು ಬೇಡೆಲೆ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಸುರುಟಿ-ಏಕ) ಬಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಮೋಜ | ಶಂಬರ | ಖುಲ್ಲನ ವಧಿಸಲಜ || ಲಲ್ಲನು ಕೈಕೆಯಿ
ಸಹಿತಲಿ ಪೊಗುತಲಿ | ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲವೇ ಕೇಳಿಹೆ ಕತೆಯನು ||

{ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಅಷ್ಟ) ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೋಳ್ವ ತವಕವು | ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರರ ವನವ ನೋಡಿ
ಬರುವೆವು ||}

ಕೃಷ್ಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ದಾನವಾರಿಯು ತಿಳಿದ ನಮ್ಮಭಯರಿಂದ ಅವ | ಸಾನವಲ್ಲದೆ ಖಳಗೆ ವಿಧಿಯಿತ್ತ ವರ
ಬಲದಿ | ತಾನೋರ್ವ ಕಾದಾಡಿ ಜೈಸಲಸದಳವಿದಕೆ ವಾದಿಸುವುದೇಕೆನ್ನುತ || ಮಾನಿನಿಯ ಕರಕೊಳುತ
ಏರಿ ಗರುಡನ ಕ್ಷಣದಿ | ಭಾನುಮಂಡಲವಡರಿ ತೆರಳಲೈಯಿದಿರಿನೊಳು | ಕಾಣಿಸಿತು ನರಕನಾಸ್ಥಾನ
ಪ್ರಾಗ್ಜೋತೀಷ ಪುರವ ತೋರಿಸುತೆಂದನು ||

{ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಖಳನ ವಧೆಗನುಕೂಲವೆನುತಲಿ | ನಳಿನನಾಭನು ತಿಳಿದು ಮನದಲಿ || ಲಲನೆ
ಭಾಮೆಯ ಸಹಿತ ವಿನತಾತ್ಮಜನ ಪೆಗಲೇರಿ ||}

[ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಗ್ಜೋತೀಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಅಷ್ಟ-2) ಹಿಮಶೈಲದಗ್ರದೊಳ್ ಮೆರೆವ ಮಾರ್ಗವ ಕಂಡು |
ಕಮಲನಾಭನು ವೇಗದಿ || ರಮಣಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದು | ಸಮರಕೆ ನಡೆದನಾಗ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಅಷ್ಟ-2) ಗಿರಿದುರ್ಗಗಳನೆಲ್ಲ ನಿಜಕೌಮೋದಕಿಯಿಂದ | ಲೋರಸಿ ಪಟ್ಟಣವ
ಪೊಕ್ಕು || ಉರುಶಸ್ತ್ರಚಯವ ಮಾರ್ಗಣದಿಂದ ತರಿದೊಟ್ಟಿ | ಭರದಿ ಜೀವನ ದುರ್ಗವ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಅಷ್ಟ-2) ಭೇದಿಸಿದಾಗ್ನೇಯಬಾಣದಿ ಮುರಪಾಶ | ಭೇದಿಸಿ ಚಕ್ರದಲಿ ||
ಕಾದಿಹ ವಹ್ನಿಯ ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದಿ ಗೆದ್ದು | ಕ್ರೋಧದಿ ಕ್ಷುರಮಾಲೆಯ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ)(ಅಷ್ಟ-2) ಖಡುಗದಿ ಕಡಿದು ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟು ಒಳಪೊಕ್ಕು | ಕಡುರೋಷದಿಂ
ಶಂಖವ || ಬಿಡದೆ ನಾದಿಸಲಾಗ ಕೇಳ್ದು ದಾನವರೆಲ್ಲ | ನಡುಗಿ ಹಮ್ಮಿಸಿದರು ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಚಜನ್ಯವನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಮುರಾಸುರನು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಮೊರೆವ ಶಂಖಧ್ವನಿಯನಾಲಿಸಿ | ಮುರನು ಮೈಮುರಿದೆದ್ದು ತಮ್ಮಯ ||
ಪುರಕೆ ಬಂದವನಾರು ಕಾಂಬೆನು | ಭರದೊಳವನ ||

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕಾಲನಾಗಲಿ ಮೃತ್ಯುವಾಗಲಿ | ಕಾಲಭೈರವನಾದಡಾಗಲಿ || ಶೂಲಿಯಾಗಲಿ
ನಿಮಿಷಮಾತ್ರಕೆ | ಬೀಳಕಡಿವೆ ||

[ಯುಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಮುರಾಸುರ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ , ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಬೇಡ]

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಆರಲವೊ ನೀ ನಮ್ಮ ನಗರಕೆ | ವಾರಿಜಾನನೆ ಸಹಿತ ಹಕ್ಕಿಯ || ನೇರಿ
ಕೊಂಡಯ್ಯಂದ ಕಾರಣ | ವೇನು ಭಾಮಿನಿಯ ||

ಮುರಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಚೋರತನದಲಿ ಬಂದು ದುರ್ಗವ | ಸೇರಿ ಬದುಕಲು ಬಂದೆಯೋ ಮಿಗೆ ||
ವೈರಿಯೋ ನಿಜವಾಗಿ ನುಡಿ ನುಡಿ | ಮಾಜಬೇಡೆಂದ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಎಲವೊ ಕೇಳ್ವ ಕಣಿಯ ಲೇಸು | ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳಗೆ ದೈತ್ಯ || ಕುಲ
ವಿರೋಧಿ ಎಂಬರೆಲ್ಲ | ಖಳನೆ ನಿನ್ನಯ || ಬಲುಹ ಕೇಳಿ ಬಂದೆ ತೋಳ | ಬಲುಹ ತೋರಿಸೆಂದು ದನುಜ
|| ಬಲವ ಸವರಿ ನಡೆದ ಮುಂದೆ | ಜಲಜನೇತ್ರನು ||

ಮುರಾಸುರ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟಿ) ಕಡುಸಮರ್ಥನಹುದು ನಿಲ್ಲ | ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಹರುಷವಾಯ್ತು ||
ಮೃಡನ ಕೂಡೆ ಸೆಣಸಿ ಮದನ | ಮಡಿದ ತೆರದಲಿ || ಮಡದಿ ಸಹಿತ ಬಂದು ನಮ್ಮ | ಪಡೆಯ ಕೆಣಕಿ
ಕೆಟ್ಟೆಯೆಲವೊ || ಫಡ ಫಡೆನುತಲಾಗ ಶೂಲ | ವಿಡಿದು ಹಾಯಿದ ||

[ಯುಧ , ಮುರಾಸುರ ಒಮ್ಮೆ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ , ಪುನಹ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು]

ಮುರಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಮಸಿವರ್ಣನೆ ಕೇಳೆಲವೊ | ಸಾ | ಹಸಿಯಹುದೈ ಬಾರೆಲವೊ ||
ಪೆನರಡಗಿಸುವೆನು ಧುರದಿ | ನಿ | ನನ್ನಸುವನು ಪೀರುವೆ ಕ್ಷಣದಿ ||

ಮುರಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ತರುಣಿಯ ಬಿಟ್ಟೇಗಿನ್ನ | ಪದ | ಕೆರಗಿದರೂ ಬಿಡೆ ನಿನ್ನ || ಶಿರವನು
ಚೆಂಡಾಡುವೆನು | ನಿ | ಜರಲೋಕವನಾಳುವೆನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಬೆಚ್ಚದೆ ಕೃಷ್ಣನು ಮನದಿ | ಮುರ | ನೆಚ್ಚಂಬುಗಳನು ಭರದಿ || ಕೊಚ್ಚಿದ
ನಿಜಮಾರ್ಗಣದಿ | ಜಗ | ಕಚ್ಚರಿಯಾಗಲು ಮುದದಿ ||

[ಯುಧ , ಮುರಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಮುರನ ತಲೆಗಳು ಬೀಳೆ ಧರಣಿಗೆ | ಸುರರು ಸಂತಸವೆತ್ತು ಕರುಣಾ || ಕರನ
ಮುಕುಟದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗಳ ||

[ಇನ್ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ನರಕಾಸುರನಲ್ಲಿಗೆ ದೂತ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ದೂತ : (ಕಂದ) ಮುರನಳಿದುದನುಂ ತತ್ತು | ತ್ರರ ವಧೆಯನು ಕಂಡು ದೂತರತಿ ಭರದಿಂದಂ ||
ಪರಿತಂದಾಲಯದೆಡೆಗಂ | ನರಕಾಸುರನೊಡನೆ ಪೇಳಿದರು ಭೀತಿಯೊಳಂ ||

ದೂತ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಕೇಳಯ್ಯ ದೊರೆಯೆ ನೀನು | ಸಂಗರಕೆ ಬೇ | ಗೇಳನುಮಾನವೇನು ||
ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ | ವೋಲೊಬ್ಬ ಬಂದೊಂದು | ಕೋಲಿನಿಂದಲೆ ದೈತ್ಯ | ಜಾಲವ ಕೆಡಹಿದ ||

ದೂತ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ನಾರಿಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡು | ರಾಜಿಪ ಪನ್ನ | ಗಾರಿಯನೇರಿಕೊಂಡು || ವಾರಿ
ಪಾವಕ ಪಾಶ | ಫೋರ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳ | ನೋರಂತೆ ಛೇದಿಸಿ | ಮಾರಾಂತರನು ಗೆಲ್ಲ ||

ದೂತ : (ಸಾರಂಗ-ಅಷ್ಟ) ಮುರನ ಚಕ್ರದಿ ಕೊಂದನು | ತತ್ಪುತ್ರರ | ಸರಳಿಂದ ಸವರಿದನು || ಧುರಕೆ
ಬನ್ನಿರೊ ನಿಮ್ಮ | ಧೋರೆಯ ತೋರಿರೊ ಎಂದು | ಮೊರೆವ ಶಂಖವನೂದಿ | ಕರೆವುತ್ತಲಿಹ ನಮ್ಮ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ಚರರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳ್ತು | ನರಕನತಿ ರೋಷದಲಿ ||
ಉರಿಯುನುಗುಳುತ ಕರೆದ | ನೆರೆದ ಪಟುಭಟರ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ) ಬನ್ನಿರೋ ಬಂದವನ | ತನ್ನಿರೋ ಹಿಡಿದು ನೀ || ವೆನ್ನಡೆಗೆ ಭರದೊಳಾ |
ಕನ್ನೆ ಸಹಿತೀಗ ||

[ಯುಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ನರಕಾಸುರ : (ಆದಿ-ಏಕ-ಕೋರೆ) ತರುಣಿಯ ಸಹಿತ ಬಂದ | ಎಲೋ ಮನುಜ | ಗರುಢನ ಹೆಗಲಿನಿಂದ
|| ಬರಲೇನು ವೈರತ್ಯ | ನಮ್ಮೊಳು ನಿನಗುಂಟು | ಬರಿದೆ ಹಿಂದಕೆ ಸಾರಲೋ ||

ಕೃಷ್ಣ : (ಆದಿ-ಏಕ-ಕೋರೆ) ದುಷ್ಟರ ಸಂಹರಿಸಿ | ಲೋಕದ ಸರ್ವ | ಶಿಷ್ಟರ ಪರಿಪಾಲಿಸಿ || ತೊಟ್ಟಿಹ
ಧನುವನು | ಎಷ್ಟಕೂ ಇಳುಹೆನು | ದುಷ್ಟ ನೀ ಮಥನ ಗೈವೆ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಬಿಡುಗು ಮಾನವ ಕೇಳು ನಮ್ಮೊಳು | ಸೆಣಸಿ ನೀ ಬದುಕುವೆಯೊ ನಿನ್ನಯ ||
ಹಣೆಯ ಬರಹವ ತೊಡೆವೆ ನಿಮಿಷದೊ | ಳೆನುತ ಖಳನು ||

ಕೃಷ್ಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಯಹುದು ನಿನ್ನೊಳು | ಸೆಣಸಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲನೇ ಹುಲು || ಮನುಜರೈ
ನಾವೆನುತ ವಿಶಿಖದಿ | ಧನುವ ಕಡಿದ ||

ನರಕಾಸುರ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಸಂದ ಮುರನಂತೆನ್ನ ನೋಡದಿ | ರಿಂದು ನಿನಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಕಾಲವು ||
ಬಂದುದೆನುತಿದೆ ತಾಗಿದುದು ಗೋ | ವಿಂದನುರಕೆ ||

[ಯುಧ , ಕೃಷ್ಣನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ಕಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ವರಶತಘ್ನಿಯ ಗಾಯದಲಿ ಸಿರಿ | ಯರಸ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗೆ ಕಾಣುತ || ಅರರೆ
ಕೆಟ್ಟೆನೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಭಾಮೆಯಳು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ರೂಪಕ) ಏಳು ಏಳು ಪ್ರಾಣಕಾಂತ ನಳಿನ ಲೋಚನಾ | ಖೂಳನನ್ನು ವಧಿಸಿ ಬೇಗ
ಸಲಹೋ ಸುರಪನಾ ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ತರುಣಿ ಭಾಮಾದೇವಿ ಕಾಂತನ | ಕರದ ಶಾರ್ಙ್ಗವ ಕೊಂಡು ಘನತರ ||
ಶರವ ಕಿವಿವರೆಗಳೆದು ನುಡಿದಳು ಬಯ್ಯು ದಾನವನ ||

[ಕೃಷ್ಣನು ಏಳದೇ ಇದ್ದಾಗ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾರ್ಙ್ಗ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ತಾನೇ ಹಿಡಿದು ಯುಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುತ್ತಾಳೆ]

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ದೇಶಿ-ಮಟ್ಟೆ) ಕುನ್ನಿ ಕೇಳೆಲಾ | ಖೂಳ ನೀನೆಲಾ || ನಿನ್ನ ಕಡುಹನು | ನಿಲಿಸದುಳಿಯೆನು ||
ಎನುತಲಸ್ತದಿ | ಎಚ್ಚು ಗರ್ವದಿ || ಧನುಜಗೊಪ್ಪುವ | ದಿವ್ಯ ಮುಕುಟವ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ದಿರುರೆ ಶಭಾಸು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು | ಎಲೆ | ತರುಣಿಯೆ ನಿನ್ನ ರಮಣನು ||
ಧರೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲಿನ್ನು | ನೀ | ಧುರವೆಸಗುವುದಿನ್ನೇನು ||

ಸತ್ಯಭಾಮೆ : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ದುರುಳ ಖಳನೆ ನೀ ಕೇಳು | ಶ್ರೀ | ಹರಿಯನು ನೀ ಸಮರದೊಳು || ನೆರೆ
ಸೋಲಿಸಿದೆನು ಎನುವಾ | ಭಲ | ವಿರೆ ತೋರಿಪೆ ಯಮ ಪುರವಾ ||

[ಯುದ್ಧ , ನರಕಾಸುರ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಕೃಷ್ಣನು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಗದೆಯ ಗಾಯದಿ ನೊಂದು ಭರದಲಿ | ತ್ರಿದಶರಿಪು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಿರೆ ||
ಪದುಮದಳಲೋಚನನು ಮೈಮುರಿದೆದ್ದು ಭಾಮಿನಿಯ || ವದನ ಕಮಲವ ನೋಡಿ ಕರುಣದಿ | ಸುದತಿ
ನಿನಗೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತತಿ || ಮುದದಿ ಮುದ್ದಿಸೆ ಕರೆದರಭ್ರದಿ ಸರರು ಪೂಮಳೆಯ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ದನುಜಂ ಮೈಮುರಿದೆದ್ದಾ | ವನರುಸಂಜಾತನಯ್ಯನಂ ನೋಡುತ್ತಂ ||
ಘನಮದಕರಿಯಂ ನಡೆಸುತ | ಲನುವಾದಂ ರೋಷದಿಂದ ಧುರಕಾ ಕ್ಷಣದೊಳ್ ||

[ನರಕಾಸುರನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ , ಸತಿಪತಿಯರು ಸೇರಿ ಬಾಣ ಹೊಡೆದಾಗ ನರಕಾಸುರ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ,
ಸತಿಪತಿಯರೊಂದಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ , ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ]

ನರಕಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಸತಿಪುರುಷರೊಂದಾಗಿ ಸಮರದಿ | ಖತಿಯೊಳೆಚ್ಚದೆ ಧರಣಿಗುರುಳುತ | ಕ್ಷಿತಿ
ಕುಮಾರಕನೆಂದ ತನ್ನಯ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸುತ || ಶತದಳಾತ್ಮಜನಿತ್ತ ವರದಲಿ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೆನ್ನನು
ಗೆಲಲು ಮಾತಾ | ಪಿತರುಗಳು ಹೊರತನ್ಯರಿಲ್ಲೆಂದೆನುತ ಯೋಚಿಸಿದಾ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಭಾಮಿನಿ) ಮರ್ಮಹತಿಯನು ಸಹಿಸಿ ತಿಳಿದನು | ಬ್ರಹ್ಮ ನುಡಿ ನಿಜವಾಯ್ತು ಬಂದರು |
ಜನ್ಮದಾತರು ಎನುತಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಸನ್ನತಿಸಿ ನುಡಿದಾ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಜಂಪೆ) ಬಂದಿರೇ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು | ಬಂದಿರೇ ಲೋಕಪಾಲಕರು || ಕಂದನಾ
ಜೀವನದ ಬಂಧನವ ಹರಿಸಲು | ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಂದು ಒಂದುಗೂಡುತಲೀ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಜಂಪೆ) ಜಯ ಜಗನ್ಮಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮೂರ್ತಿ ಅಹಿ | ಶಯನ ನಿಟಿಲಾಕ್ಷ ಸುಪ್ರೀತ ||
ಭಯ ನಿವಾರಣನೆ ನಿರ್ದಯ ವೇತಕೆನಗೆ ಆ | ಶ್ರಯವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸನವರತ ||

{ಕೃಷ್ಣ : (ಜಂಪೆ) ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ನಿನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯೇನೆನುತಲಿ | ಉಚ್ಚರಿಸಲಾನೀವೆ ನಿಶ್ಚಯದಿ ನಾವು ||}

{ನರಕಾಸುರ : (ಜಂಪೆ) ಆಶ್ವೀಜ ಬಹುಳ ತ್ರಯೋದಶಿಯ ನಿಶಿಯೊಳಗೆ | ಈಕ್ಷಿಸಿದೆ ತವ ಪದಾಬ್ಜವನು ||
ಶಾಶ್ವತದ ಮೋಕ್ಷ ಕೀರ್ತಿಯನಿತ್ತು ಸಲಹು ಕಮ | ಲಾಕ್ಷ ನೀನೆಂದು ಪದಕೆರೆಗೆ ||}

ಕೃಷ್ಣ : (ಭಾಮಿನಿ) ಭರಿತ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನುತಿಸುವ | ನರಕನನು ಕಾಣುತ್ತ ಶ್ರೀವರ | ತರುಣಿ
ಭಾಮಾದೇವಿ ಸಹಿತೈತಂದು ಹತ್ತಿರಕೆ || ಕರುಣದಿಂದಾತನ ತನುವ ತಡ | ವರಿಸುತೆಂದನು ತವ
ಮನೋರಥ | ಕರುಣಿಸುವ ನೀನಂಜದಿರು ಎನೆ ಪೇಳ್ವ ಕೈಮುಗಿದು ||

ನರಕಾಸುರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಪಾಲಿಸು ಮುಕ್ತಿ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರಿಷ್ಟನ್ನೆಗಂ | ಮೂಲೋಕ
ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ || ಮೇಲಾದ ಕೀರ್ತಿಯು ಮೆರೆಯುವಂದದ ಕಾರ್ಯ | ಪೇಳುವೆ ನಡೆಸಬೇಕದನು ||

ನರಕಾಸುರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ವನಜಾಕ್ಷ ತವ ಸುದರ್ಶನವು ಸೋಕಿದುದೆನ್ನ | ತನುವಾಶ್ವೀಜದ
ಸಿತಪಕ್ಷಾ || ಇನಿತು ತ್ರಯೋದಶಿ ಕಳೆದ ಚತುರ್ದಶಿ | ಯನು ಎನ್ನ ಪೆಸರಿಂದ ಕರೆದು ||

ನರಕಾಸುರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರು ಯತಿಗಳು ಸಹ ಹಿಮ | ಕರನುದಯದಿ
ತೈಲಾಭ್ಯಂಗ || ವರಸ್ನಾನ ವಿರಚಿಸಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವನುಂಡು | ಮೆರೆವುದು ಜಗತಿಯೊಳ್ ||

ನರಕಾಸುರ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಮರೆತವರಿಗೆ ಘೋರ ನರಕ ಆಚರಿಪರ್ಗೆ | ಕರುಣಿಸು
ಉತ್ತಮಗತಿಯ || ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ ಮಮ ಚರಿತೆ ಈ ತೆರ ನೀಡು | ವರಮಹಾಮುಕ್ತಿಯನೆನಗೆ ||

[ಯುಧ್ಧ , ನರಕಾಸುರ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ]

* * * * *